U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci navrhovatelů: **a) E. S.**, **b) J.S.**, oba zastoupeni JUDr. Zdenkou Jurákovou, advokátkou se sídlem K. Čapka 16, Teplice, proti odpůrci: **Obec Lišnice,** okres Most, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 27. 3. 2008, č. 01/2008, kterým se vydává Územní plán obce Lišnice,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1.] Navrhovatelé E. S. a J. S. se domáhají zrušení opatření obecné povahy č. 01/2008, kterým se vydává Územní plán obce Lišnice, schválený usnesením zastupitelstva obce Lišnice ze dne 27. 3. 2008, č. 17/03/2008. Současně navrhovatelé požadují uložení povinnosti zapracovat do územního plánu jejich připomínky, specifikované v protokolu zastupitelstva ze dne 7. 2. 2008.

II. Obsah návrhu

[2.] Navrhovatelé uvádějí, že jsou majoritními vlastníky pozemků v Lišnici a jejím okolí, což dokládají výpisem z katastru nemovitostí.

[3.] Tvrdí, že proti obsahu územního plánu podávali námitky, které jsou vyjádřeny v usnesení odpůrce ze dne 7. 2. 2008. Tyto námitky byly zamítnuty. V tom spatřují porušení práva na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod („Listina“) a také vlastnické právo podle čl. 11 odst. 1 Listiny a čl. 1 I. Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.

[4.] Porušení citovaných práv vidí navrhovatelé v nerespektování formy a stávající technické úpravy jejich pozemků, ve změně jejich charakteru a v určování jeho využití bez ohledu na stávající stav a na představy navrhovatelů. Navrhovatelé se cítí být zkráceni na

svých právech rovněž změnou kódů využití území, což znamená znemožnění postavit na vlastním pozemku s charakterem zastavěná plocha a nádvoří zemědělskou účelovou stavbu (sklad obilí a sena), „tj. přírodní produkty, které nepůsobí negativně na životní prostředí." Napadeným územním plánem tak došlo k významnému omezení vlastnického práva.

[5.] Proto navrhují výše označený územní plán zrušit a současně uložit povinnost zapracovat do něj jejich připomínky.

III. Označení odpůrců

[6.] Nejvyšší správní soud předně konstatuje, že navrhovatelé označili jako odpůrce Magistrát města Mostu a Obecní úřad Lišnice. K tomu je třeba uvést, že podle ustanovení § 101a ve spojení s § 101b zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.") je oprávněn návrh na zrušení opatření obecné povahy podat ten, kdo tvrdí, že jím byl na svých právech zkrácen. Odpůrcem je ten, kdo napadené opatření obecné povahy vydal, přičemž účast dalších osob na řízení je vyloučena. Za těchto okolností je zřejmé, že Magistrát města Most účastníkem tohoto řízení ex lege být nemůže a proto s ním zdejší soud vůbec nejednal.

[7.] Ohledně druhého odpůrce, za něhož byl označen Obecní úřad Lišnice, odkazuje Nejvyšší správní soud na usnesení svého rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120 (č. 1910/2009 Sb. NSS), dle něhož je třeba vycházet z principu, že územní plán se pořizuje pro obec. V rámci procedury tvorby územního plánu obec jedná zejména prostřednictvím orgánů obce (zastupitelstva obce) či členů těchto orgánů (pověřeného zastupitele). Vedle orgánů obce či jeho členů se procesu tvorby územního plánu na straně veřejné moci účastní i další subjekty, zejména pořizovatel územního plánu, kterým je příslušný správní orgán [§ 2 odst. 2 písm. a), § 6 odst. 1 písm. a) aj. zákona č. 183/2006, Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)]. Je nepochybné, že zastupitelstvo obce zde má klíčovou roli, neboť územní plán schvaluje („vydává" - § 54 odst. 2 stavebního zákona), tedy finálně rozhoduje o tom, že se v určité obsahové podobě stane právně závazným. Územní plán se však vydává v samostatné působnosti [viz § 6 odst. 5 písm. a) stavebního zákona], tj. vydává jej orgán územní samosprávné jednotky v rámci výkonu práva na samosprávu, byť vázán vcelku rigidními procesními pravidly předcházejícími jeho hlasování i náročnými věcnými a odbornými limity pro tvorbu samotného obsahu územního plánu, jakož i omezen kompetencemi orgánů státní správy, zejména pořizovatele. Zastupitelstvo zde přes tyto složitosti nevystupuje jako správní orgán, nýbrž jako orgán, jehož jednání je přičitatelné subjektu práv nadanému právem samostatně rozhodovat o určitých svých záležitostech, mj. vydat územní plán. „*Lze tedy uzavřít, že odpůrcem v řízení o zrušení územního plánu jako opatření obecné povahy je obec, jejíž zastupitelstvo územní plán vydalo, nikoli toto zastupitelstvo samotné.*"

[8.] V nyní projednávané věci sice navrhovatelé za odpůrce chybně označili Obecní úřad Lišnice, nicméně v petitu jednoznačně uvedli, že požadují zrušení opatření obecné povahy, přijaté přesně specifikovaným usnesením zastupitelstva obce Lišnice. Za těchto okolností zdejší soud, vyhýbající se přehnaně formalistickému přístupu, považoval za odpůrce v řízení Obec Lišnice a takto s ní i jednal.

IV. Podmínky řízení

[9.] Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[10.] Navrhovatelé, zastoupeni advokátkou JUDr. Zdenkou Jurákovou, poplatek za řízení nezaplatili, ačkoliv tato povinnost při podání návrhu na zrušení obecné povahy plyne ze zákona [viz položka č. 14 bod 2 d) sazebníku soudních poplatků dle zákona č. 549/1991 Sb.].

[11.] Nejvyšší správní soud proto zástupkyni navrhovatelů zaslal výzvu k zaplacení soudního poplatku ve výši 1000 Kč s poučením, že nebude-li poplatek ve lhůtě tří dnů od doručení této výzvy zaplacen, soud řízení zastaví. Současně soud navrhovatele vyzval, aby blíže specifikovali, zda navrhují zrušení celého územního plánu anebo pouze některých jeho částí, což je však nutno přesně specifikovat a odůvodnit. Navrhovatelé byli rovněž upozorněni na skutečnost, že návrh obsahuje takové množství překlepů, že je místy na samotné hranici srozumitelnosti. Byli proto vyzváni k jeho vyjasnění tak, aby byl návrh plně projednatelný.

[12.] Tato výzva byla JUDr. Jurákové (viz § 42 odst. 2 s. ř. s., podle něhož má-li účastník řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci) doručena dne 9. 4. 2010 na adresu jejího sídla. K doručení došlo ve smyslu ustanovení § 50 odst. 1 o. s. ř. (viz § 42 odst. 5 s. ř. s.) vhozením písemnosti do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky. V tomto případě se písemnost považuje za doručenou vhozením do schránky, takže v daném případě k doručení došlo dne 9. 4. 2010.

[13.] Nad tento rámec zaslal předseda senátu JUDr. Šimíček již dne 6. 4. 2010 zástupkyni navrhovatelů JUDr. Jurákové na její mailovou adresu, uvedenou v záhlaví návrhu, přípis následujícího obsahu: „*Z důvodu urychlení komunikace Vám v příloze zasílám poučení a výzvu k zaplacení soudního poplatku s tím, že samozřejmě obě přílohy obdržíte v nejbližší době rovněž v listinné podobě. S ohledem na skutečnost, že zákon stanoví povinnost soudu rozhodnout nejpozději do 30 dnů od podání návrhu, je totiž z naší strany dán zájem na co největší flexibilitě. Z tohoto důvodu Vás rovněž žádáme, abyste se co nejdříve vyjádřila (po odstranění nedostatků - zejména zaplacení soudního poplatku), zda trváte na jednání. Pokud totiž alespoň jeden z účastníků (kterým není Magistrát města Most - viz § 101a a 101b s. ř. s.) na jednání trvá, toto se musí konat a je proto dobré je co možná nejdříve nařídit tak, aby se na ně mohli účastníci dostatečně připravit*.“ Ani na tento mail jmenovaná zástupkyně nikterak nereflektovala.

[14.] Protože navrhovatelé přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě poplatek za řízení nezaplatili, Nejvyšší správní soud zastavil řízení [9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.].

[15.] Podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu